

Презъ освободителната война 1877—78 г. Хитовъ се явява лично предъ великия князь Николай Николаевичъ, главнокомандующъ действующата срещу турцитѣ руска армия. Последниятъ му дава разрешение да събере 100 души юнаци, за да действа въ услуга на руситѣ, като имъ донася вѣрни сведения за разположението и броя на турскитѣ сили. Билъ е сжщевременно и водачъ на рускитѣ войски по тайни и кратки пжтеки изъ Балкана. Като признателностъ за всичко това било му дадено благодарствено писмо отъ руския генераленъ щабъ, заради вѣрното му служене презъ течение на цѣлата трудна кампания.

Следъ освобождението, Хитовъ се установява на мѣстожителство въ Сливенъ, но по здравословни причини се премѣства въ Русе, гдето остава до смъртта си. Презъ това време му е отпущната 200 лв. месечна пенсия. И сега обаче не настъпва почивка за тоя буденъ духъ. Поради избухнало недоволство въ Видинско, правителството се принудило да го изпрати да усмири духоветѣ, понеже се ползувалъ съ голѣмо влияние въ тоя край.

Когато презъ 1885 г. северна и южна България извършиха Съединението и съ това нарушиха Берлинския договоръ, появила се голѣма опасностъ отъ война съ Турция. Трѣбвало да се взематъ мѣрки докато се съсрѣдоточи младата българска армия на границата. Хитовъ отново е на поста си. Веднага събира доброволци и образува така наречената „Сливенска волентирана кавалерия“, за началникъ на която билъ назначенъ самъ той. Дружината била изпратена да охранява като аванпостова погранична стража между селата Гердеме и Яйладжикъ въ Елховска и Каваклийска околии. Следъ свършването на Сръбско-българската война било издадено на доброволцитѣ свидетелство подписано лично отъ воеводата Хитовъ. По тоя случай му билъ вржченъ отъ името на сливенци благодарственъ адресъ.

Политическитѣ събития, които наставатъ въ България следъ 1885 г., не били чужди за голѣмия българинъ. Хитовъ е билъ въ непрекъснатъ контактъ съ управляющитѣ, като Стамболовъ, Стоиловъ, Начевичъ и др. Всички видни политически и учени мже въ България не сж пропускали случай да го посетятъ въ Русе, особено неговиятъ учителъ по четмо и писмо г. Г. Д. Начовичъ.

Презъ 1892 г. Хитовъ билъ избранъ за народенъ представителъ отъ Сливенъ. Когато презъ време на кръщението на престонаследника князь Борисъ се подига въпросътъ за неговото вѣроизповѣдане,